ऋत्विग्यदि वृतो यज्ञे स्वकर्म्म परिहापयेत् ।
तस्य कर्म्मानुरूपेण देयोऽंशः सह कर्त्तृभिः ॥ २०६ ॥
दक्षिणासु च दत्तासु स्वकर्म्म परिहापयन् ।
कृत्स्नमेव लभेतांशमन्येनैव च कारयेत् ॥ २०७ ॥
यस्मिन् कर्म्मणि यास्तु स्युरुक्ताः प्रत्यङ्गदक्षिणाः ।
स एव ता आददीत भजेरन् सर्व्व एव वा ॥ २०८ ॥
रथं हरेत चाध्वर्य्युर्ब्रह्माधाने च वाजिनं ।
होता वापि हरेदश्वमुद्गाता चाप्यनः क्रये ॥ २०९ ॥
सर्व्वेषामर्द्धिनो मुख्यास्तदर्द्धेनार्द्धिनोऽपरे ।
तृतीयिनस्तृतीयांशाश्चतुर्थांशाश्च पादिनः ॥ २१० ॥
सम्भूय स्वानि कर्म्माणि कुर्व्वद्भिरिह मानवैः ।
अनेन विधियोगेन कर्त्तव्यांशप्रकल्पना ॥ २११ ॥
धर्म्मार्थं येन दत्तं स्यात् कस्मैचिद्याचते धनं ।
पश्चाच्च न तथा तत् स्यान्न देयं तस्य तद्भवेत् ॥ २१२ ॥
यदि संसाधयेत् तत् तु दर्पाल्लोभेन वा पुनः ।
राज्ञा दाप्यः सुवर्णं स्यात् तस्य स्तेयस्य निष्कृतिः ॥ २१३ ॥
दत्तस्यैषोदिता धर्म्या यथावदनपक्रिया ।
अत ऊर्द्ध्वं प्रवक्ष्यामि वेतनस्यानपक्रियां ॥ २१४ ॥